

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204226
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5412204226.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Podaným žalobným návrhom žalobca žiadal od žalovanej zaplatať čiastku 175,- Eur ako náhrady majetkovej škody predstavujúcej účelne vynaložené náklady na správu a vymáhanie jeho pohľadávky a čiastku 442,56 Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 55,32 Eur za každý mesiac nečinnosti exekučného súdu), ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. XEr/XXXX/XXXX (súdnym exekútorom pod č. EX XXX/XXXX) tým, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase.

Žalovaná sa k veci nevyjadřila.

Na pojednávaní dňa 03.09.2014 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán s použitím ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), keď právnenému zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 18.08.2014. Žalobca podaním zo dňa 28.08.2014 žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu. Súd toto subjektívne presvedčenie žalobcu nepovažoval za dôležitý dôvod pre zrušenie pojednávania. Dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca predostrel už v žalobnom návrhu a predpísaným postupom podľa § 14 a nasl. O.s.p. bola táto jeho výhrada už vyriešená nadriadeným súdom, ktorý pôvodne určenú zákonnú sudkyňu Mgr. Zuzanu Hartelovú nevylúčil z pojednávania a rozhodovania tejto veci (uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.12.2013 č.k. 8NcC/451/2013-47). Následne z dôvodu preloženia zákonnej sudkyne na súd vyššieho stupňa bola vec pridelená v súlade s platným rozvrhom práce tunajšieho súdu pre rok 2014 samosudcovi Mgr. Martinovi Štubniakovi. Žalobca námietku zaujatosti zákonného sudcu nepodal (tak sa vyjadřoval sám žalobca v mnohých obdobných konaniach, pokiaľ mu bol vyrubený súdny poplatok za námietku zaujatosti vzhľadom na to, že v žalobe argumentoval nutnosťou vylúčenia všetkých sudcov tunajšieho súdu, napr. konanie tunajšieho súdu sp. zn. 8C/184/2013 a s ním súvisiace uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2013 č.k. 7Co/148/2013-42) a ani v jednej z množstva takmer totožných vecí tých istých účastníkov (napr. konania tunajšieho súdu sp. zn. 8C/132/2012 až 8C/164/2012) zákonný

sudca Mgr. Martin Štubniak nebol nadriadeným Krajským súdom v Žiline vylúčený z prejednávania a rozhodovania uvedených vecí. Preto nebol dôvod ani na postup podľa § 15 ods. 1 O.s.p..

V rámci vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu tunajšieho súdu sp. zn. XEr/XXXX/XXXX bolo zistené, že V. súd Dolný Kubín na podklade žiadosti súdneho exekútora Mgr. K. KW. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým žiadal vymôcť čiastku 21.600,- Sk s príslušenstvom a na podklade notárskej zápisnice spísanej dňa 25.12.2005 notárom JUDr. V. K. pod č. N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, poveril dňa XX.XX.XXXX menovaného exekútora vykonaním exekúcie v prospech žalobcu ako oprávneného voči povinnému S. J.. Už po odstúpení exekučného súdneho spisu v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva na tunajší súd (zákon č. 511/2007 Z.z.) doručil žalobca ešte Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010 návrh na zmenu súdneho exekútora požadujúc, aby bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. W. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol postúpený tunajšiemu súdu dňa XX.XX.XXXX. A. XX.XX.XXXX tunajší súd vyzval súdneho exekútora K. K. J., aby oznámil či si uplatňuje trovy exekúcie. Súdny exekútor dňa 03.02.2011 oznámil, že žiada priznať trovy exekúcie 113,70 Eur podľa priloženej špecifikácie. Tunajší súd následne uznesením zo dňa 30.05.2011, č.k. 4E. exekúciu vyhlásil za neprípustnú, v celom rozsahu ju zastavil a návrh žalobcu na zmenu súdneho exekútora zamietol. Voči uzneseniu podal odvolanie žalobca dňa XX.XX.XXXX požadujúc jeho zrušenie. Uznesením zo dňa 25.02.2013, č.k. XCoE/XX/XXXX-XX Krajský súd v Žiline ako súd odvolací návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie potvrdil. Tým nadobudlo právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX.

Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu veci súd uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorý v § 3 určuje, že štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci: a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Svojej zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok: 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zákon č. 514/2003 Z.z. neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Ust. § 9 uvedeného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 príkladmo za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie a špecificky za určité rozhodnutia týkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste atď.). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší. Treba ale zdôrazniť, že nesprávny úradný postup je potrebné posudzovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za žalobcom tvrdenú škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na podklade žiadosti súdneho exekútora, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie a notárskej zápisnice ako exekučného titulu bolo tunajším súdom vedené exekučné konanie pod sp. zn... Ešte pôvodne príslušný Okresný súd Dolný Kubín ako exekučný súd poveril dňa 24.04.2006 vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. K. J.. Žalobca ako oprávnený dňa 20.09.2010 požiadal o zmenu exekútora na nepríslušnom súde, ktorý návrh žalobcu tunajšiemu súdu postúpil dňa 01.10.2010. V tom čase účinné ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (zákon

č. 233/1995 Z.z.) určovalo, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. O zmene súdneho exekútora exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 30.05.2011, ktorým zamietol návrh žalobcu na zmenu súdneho exekútora a súčasne exekúciu zastavil. V danom prípade tak došlo k rozhodnutiu o zmene súdneho exekútora po uplynutí zákonom určenej lehoty, v dôsledku čoho možno konštatovať nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd však nemal preukázané splnenie ani jednej z ďalších dvoch podmienok vyžadovaných na vznik zodpovednosti žalovanej za žalobcom tvrdené ujmy. Žalobca v tomto smere napriek riadnemu poučeniu o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by mal súd vykonať a ktoré by podporovali to, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu či ujmu nemajetkového charakteru, ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Za škodu, pri vzniku ktorej sa nahrádza skutočná škoda a ušlý zisk, nemožno podľa názoru súdu považovať iba subjektívne vyčíslené (a ničím neobjektívizované) paušálne náklady na správu pohľadávky pomocou informačného systému v sume 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému v čiastke 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom v čiastke 50,- Eur a na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania v čiastke 15,- Eur. Skutočnou škodou je totiž ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného predstavujúca zníženie majetkového stavu poškodeného v porovnaní s jeho majetkovým stavom pred škodnou udalosťou. Preto pri náhrade skutočnej škody možno kompenzovať iba tie účelne vynaložené výdavky, ktoré by nebolo nutné vynaložiť nebyť škodnej udalosti. Subsumpcia žalobcom uvedených nákladov pod ušlý zisk neprichádza potom do úvahy už len vzhľadom na samotnú definíciu ušlého zisku, ktorým je zmarený majetkový prospech očakávaný s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, ktorý však nenastal v dôsledku škodnej udalosti (v danom prípade v dôsledku nesprávneho úradného postupu). Treba tiež uviesť, že žalobca nielenže nepreukázal ale ani nijako bližšie nevysvetlil ako paušálne náklady na správu pohľadávky voči povinnému súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu v súvislosti s rozhodovaním o zmene súdneho exekútora (ktorého výsledkom bolo v tomto prípade zamietnutie návrhu), keď exekúcia bola zastavená. Ako už bolo uvedené, medzi nesprávnym úradným postupom a škodou musí existovať príčinná súvislosť, teda vzťah príčiny a následku, pričom je podľa názoru súdu logické, že určité administratívne náklady na správu pohľadávky by žalobca mal i v prípade, ak by exekučný súd rozhodol o jeho žiadosti do 30 dní. Vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy žalobca tiež nijako nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. V žalobe síce poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko „zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným“), no nijako netvrdil ani nedokázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo v dôsledku postupu exekučného súdu. Súd tak nemal preukázaný vznik škody na strane žalobcu ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody a ani vznik nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Preto návrh žalobcu zamietol. Len záverom sa poznamenáva, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.